

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.994 van 15 februari 2012
in de zaken A. 199.564/XII-6532 (I)
A. 199.567/XII-6534 (II)**

In zake: (I) de BVBA EVENT-SERVICE EUROPE
(II) de BVBA EVENT-SERVICE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Rudi Van Gompel en Manuël Huygaert
kantoor houdend te 2360 Oud-Turnhout
Dorp 8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE MOL

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep in de zaak A. 199.564/XII-6532, ingesteld op 21 maart 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 24 januari 2011 van de gemeenteraad van de gemeente Mol waarbij het concessiereglement zone voor verkoop Postel wordt vastgesteld.

Het beroep in de zaak A. 199.567/XII-6534, eveneens ingesteld op 21 maart 2011, strekt tot de nietigverklaring van dezelfde beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft in beide zaken een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft in beide zaken een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben in beide zaken een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 januari 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter Waegemans, die loco advocaten Rudi Van Gompel en Manuël Huygaerts verschijnt voor de verzoekende partij, en bestuurssecretaris Joke Lievens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeksters baten op de zogenaamde “zone voor verkoop” te Postel elk een frituurkraam uit. De bestaande concessie daartoe, vanwege de gemeente Mol, loopt tot en met 31 maart 2011.

Bij gemeenteraadsbesluit van 24 januari 2011 wordt een nieuw concessiereglement met betrekking tot de zone voor verkoop vastgesteld. Artikel 1 verdeelt de zone voor verkoop in nog slechts zeven loten, in plaats van, zoals voorheen, tien.

Wat die zeven loten betreft stellen er zich twaalf inschrijvers kandidaat, onder wie verzoeksters, voor de toewijzing van een concessie voor de periode van 1 april 2011 tot en met 31 maart 2015. De biedingen van verzoeksters worden niet batig gerangschikt. Het college van burgemeester en schepenen wijst de standplaatsen op 9 maart 2011 toe aan andere inschrijvers.

IV. Samenvoeging

4. De vorderingen zijn gelijkloidend. Er is dan ook reden om ze in één en hetzelfde arrest te behandelen.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

5. Volgens de memories van antwoord zijn de beroepen onontvankelijk bij gebrek aan belang. Geargumenteed wordt dat verzoeksters niet aantonen dat zij bij een behoud van tien loten, één of meer ervan toegewezen zouden hebben gekregen, en dat een mogelijke nietigverklaring zonder invloed zal zijn op hun situatie “aangezien de toewijzingsbeslissing [van 9 maart 2011] nog steeds blijft bestaan, alsook de contracten tussen verwerende partij en de begunstigden in uitvoering van die toewijzingsbeslissing”.

6. In geval van een nietigverklaring op grond van het door verzoeksters aangevoerde middel, kan mogelijk verwerende partij het aantal loten in de zone voor verkoop verhogen. Alsdan krijgen verzoekers een nieuwe kans op toewijzing van een lot. Dit volstaat om ze het rechtens vereiste belang toe te meten.

De exceptie wordt verworpen.

VI. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van verzoeksters

7. Verzoeksters voeren in een enig middel de schending aan “van het motiveringsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en gelijkheidsbeginsel en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”. Toegelicht wordt wat volgt:

“De motivering die gegeven wordt in de beslissing om het aantal loten te verminderen tot 7 bestaat erin dat er een nieuwe evacuatiezone voorzien wordt achter de kramen en een zone voor de plaatsing van gastanks, die extra ruimte innemen.

Er wordt gesteld dat een vermindering van het aantal loten tot 7 een ordentelijke opstelling mogelijk maakt die voldoende ruimte laat voor de consumenten.

Uit de beslissing blijkt evenwel niet op welke feitelijke grondslag deze overwegingen steunen en of deze feitelijke grondslag wel degelijk aanwezig is.

Men geeft het argument van ‘veiligheidsredenen’, doch uit de beslissing blijkt niet waarop dit argument gesteund is.

Het blijkt immers dat dit *in concreto* niet uitgevoerd wordt.

De enige achterliggende reden blijkt te zijn dat enkele exploitanten menen dat de 10 loten die in 2007 vergund werden niet voldoende lucratief zouden zijn en dat 7 dit wel zijn”.

8. In de memorie van wederantwoord benadrukken verzoeksters dat de wet van 29 juli 1991 wel degelijk van toepassing is, dat niet wordt aangegeven waarom thans een evacuatiezone dringend noodzakelijk is, noch waarom de plaatsing van de gastanks op de zone bestemd voor verkoop moet gebeuren, en dat evenmin duidelijk is op welke feitelijke grondslag de gemeente zich heeft gesteund om aan te nemen “dat een vermindering naar 7 loten een ordentelijke opstelling mogelijk maakt, met voldoende ruimte voor de consumenten”.

Voorts verklaren verzoeksters in hun verwachtingen verschalkt te zijn doordat het concessiereglement na vier jaar volledig wordt herschreven, met vermindering van het aantal loten, zonder dat daar objectieve redenen voor gegeven kunnen worden.

Beoordeling

9. Ongeacht of op het bestreden concessiereglement al dan niet de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van toepassing is, moet in elk geval worden vastgesteld dat het reglement de reductie van het aantal loten, van tien tot zeven, in zijn motiverend gedeelte expliciet verantwoordt:

“Om veiligheidsredenen wordt een nieuwe evacuatiezone voorzien achter de kramen en wordt een zone voorzien voor de plaatsing van gastanks. Omdat hierdoor extra ruimte ingenomen wordt, wordt ervoor geopteerd om het aantal loten te verminderen tot 7, zodat een ordentelijke opstelling mogelijk is die voldoende ruimte laat voor de consumenten”.

Mede gelet op het plan in de bijlage 1 bij het reglement -bijlage die overeenkomstig artikel 22 van het reglement integraal van dat reglement deel uitmaakt- is die motivering afdoende. Meer bepaald geeft ze verzoeksters genoeg inzicht in de motieven voor de herleiding van het aantal loten om hen in staat te stellen uit te maken of het zin heeft zich met betrekking tot die motieven eventueel in rechte te voorzien.

10. Dat, wat de schending van de materiële-motiveringsverplichting betreft, een evacuatiezone achter de kramen -ten behoeve van de concessiehouders en hun personeel- de veiligheid dient, mag geredelijk worden aangenomen.

Overigens vragen verzoeksters zich, getuige hun memories van wederantwoord en (identieke) laatste memories, vooral af waarom een dergelijke zone “thans dringend noodzakelijk” zou zijn. Die vraag doet evenwel niet ter

zake. Noch wordt het door verwerende partij beweerd dat de evacuatiezone hoogst dringend was, noch is die dringendheid een voorwaarde opdat de zone rechtmatig kan worden ingericht. Kennelijk is tot de inrichting beslist naar aanleiding van het feit dat de bestaande concessies op 31 maart 2011 afliepen en een nieuwe toewijzing van de loten plaats moet hebben. Dit gaat naar het oordeel van de Raad van State allerminst de grenzen van de redelijkheid te buiten.

Evenmin overschrijdt verwerende partij, naar de mening van de Raad van State, de redelijkheidsgrenzen van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid door de gastanks te plaatsen waar zij dat deed. Daar doet het feit dat over de plaatsing in redelijkheid misschien ook anders kon zijn geoordeeld, niets aan af. Discretionaire beoordelingsbevoegdheid sluit nu eenmaal per definitie de mogelijkheid in van verschillende zienswijzen die elk binnen de redelijkheidsperken blijven.

11. Uit het inrichten van de nieuwe evacuatiezone en de plaatsing van de gastanks volgt onmiskenbaar dat de nuttige oppervlakte van de zone voor verkoop danig daalt, zodat het nodig is het aantal loten te verminderen opdat de kramen niet te dicht op elkaar zouden staan en de klanten te weinig ruimte zouden hebben.

Verzoeksters kunnen dan ook niet worden gevolgd waar zij beweren dat het onduidelijk zou zijn op welke feitelijke grondslag verwerende partij zich heeft gesteund om aan te nemen dat een vermindering tot zeven loten “een ordentelijke opstelling mogelijk [maakt] die voldoende ruimte laat voor de consumenten”.

12. De vermindering, in de bestreden beslissing van het aantal loten op de zone voor verkoop tot zeven, is hoe dan ook afdoende formeel gemotiveerd. Deze motieven vermogen, voorts, de vermindering naar recht, inbegrepen naar redelijkheid, te verantwoorden.

Hiermee is meteen ook uitgewezen dat de grief van verzoeksters als zouden hun verwachtingen verschalkt en hun vertrouwen geschonden zijn doordat de reductie van het aantal loten “redelijkerwijze niet op objectieve wijze” gerechtvaardigd kan worden, alleszins zonder grond is.

13. Het enig middel wordt in zijn geheel verworpen.

BESLISSING

1. De zaken nrs. A. 199.564 en 199.567 worden gevoegd.

2. De Raad van State verwerpt de beroepen.

3. Verzoeksters worden verwezen in de kosten van de beroepen tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 februari 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest